

STROM

Živý
stojí
strom.

Jak je starý,
nikdo neví,
neví to ani
on...

Zelené dlaně,
nachytá na ně,
sluneční svít,
aby mohl žít.

Kořeny v zemi,
jako pažemi,
drží svůj kmen,
svou sílu má v něm.

Růst,
dávat stín,
s náručí
nehybnou,
korunou.

Tam kde ho zraní,
mízu uroní,
do všech svých ran,
zahojí se sám.

Když přijde zima,
tiše usíná,
až slunce je zpět
a zahoří květ,
chce

růst,
dávat stín,
s náručí
nehybnou,
korunou.

Živý
stojí
strom.

Jak je starý,
nikdo neví,
neví to ani
on...